

N:o 174.

Af herr J. Smedberg, om ändring i gällande bestämmelser rörande stämpelafgift å gravationsbevis.

Uti sin till innevarande Riksdag afgifna embetsberättelse föreslår Riksdagens justitieombudsman på anförda skäl (sidd. 85—95), att kongl. förordningen angående expeditionslösen den 7 november 1883 må ändras derhän, att förordningen kommer att afse äfven gravationsbevis för längre tid än tio år och att lägsta lösen för gravationsbevis, omfattande tio år eller derutöfver, må i fråga om hemman å landet bestämmas till 2 kronor 25 öre etc.

Man kan visserligen icke förneka att en förhöjning i lösen för gravationsbevis, omfattande längre tid än tio år, kan hafva skäl för sig, helst domhafvanden måste antingen genomse in-teckningsprotokollen för den tid, som förflutit från 1876 års början till inträdet af den tioårsperiod, för hvilken gravationsbevis i allmänhet utfärdas, eller ock uti in-teckningsboken göra sig förvissad om, huruvida någon in-teckning för nyttjanderätt, servitut eller afkomst af fast egendom (som numera ej behöfver förnyas) blifvit antecknad uti den § 61 af förordningen den 16 juni 1875 oförmälda bok, men då förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1884 stadgar, att gravationsbevis rörande in-teckningar i fast egendom, som af domare på landet meddelas, skall förse med stämpel till samma belopp, som den för beviset utgående lösen, så blifver följden, att den högre lösen, som möjligtvis kan blifva bestämd för gravationsbeviset och som nu redan uttages, fast efter olika grunder, medför en högre stämpelafgift och att således en dubbel beskattning drabbar dem, som förut äro gäldbundne och för erhållande af lån nödgas förse sig med dylika bevis.

Mig synes som det icke vore staten värdigt att skaffa sig inkomster af sådana sina gäldbundne individer, och jag skulle helst önska att stämpelbeloppet till såväl skuldsedlar som gravationsbevis blefve minskadt, men vill icke nu föreslå en sådan minskning; men hvad jag anser mig hafva fullt skäl att påyrka, är att de gravationsbevis, som erfordras för tiden från 1876 års början intill början af den tioårsperiod, för hvilken gravationsbevis i allmänhet utgifvas, måtte, i likhet med hvad som är stadgadt för utdrag af fastighetsbok, varda från stämpel fritt. Jag tillåter mig således föreslå,

att gravationsbevis, afseende nyttjanderätt, servitutsaftal eller afkomst af fast egendom, omfattande tiden från 1876 års början till inträdet af den tioårsperiod, för hvilken gravationsbevis i allmänhet utfärdas, må, ehvad det grundas på inteckningsprotokollen eller fastighetsboken, varda från stämpel *fritt*; eller ock att stämpel fixeras till visst belopp, oberoende af lösen för beviset.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockolm den 28 januari 1890.

J. Smedberg.
